
Tine Debeljak: Ljubavne

«Mož beseda. Če že mora biti tako, bo še bogu vseč naša previdnost!»

* * *

Odkar so južni vetrovi odgrnili belo odejo, se je plazil med materami ob cesti nemir. Pozno v noč se je oglašala živina, psi so lajali do bele zore. Pesem harmonike, umirajoča prej za sneženimi zameti, se je razmahnila po vseh farnih cestah; vriskala in tožila je, kako se urno vrte poslednji dnevi predpusta. Razposajenim, plesočim faranom je že bila ura kesanja in trdega dela.

(Konec prvega dela prihodnjič.)

Tine Debeljak / Ljubavne

Vodomet

Vodomet
 curke vodene
 prši v srebrn dež
 kot da grive svilene
 stresa vilinski konj
 čez hrbet.

V pen pršeči perjanici	odseva v tolmunu,
se v čudežni mavrici —	kjer ga v srebro lune
brušeni sanji —	vpletajo ribice
blesti tvoj obraz,	v polnočni čas...

In sem kot v pravljici
 pri prelepi kraljični
 učarani paž...

Žalostna

Moja pesem ne poje,	In moje revno telo —
je žalosti polna.	kot preperelo drevo:
Težke so strune moje	ne kipe sokovi
in moja roka je bolna.	in olja ne daje. (.)

Z mojih vrhov so ptice odpele.
 Veje se mi obešajo
 kot trhel plašč —
 solnca pogrešajo,
 ki sokove poživi:
 draga, kje so tvoje oči?

Tine Debeljak: Ljubavne

Kresna

V kresni noči
prižgo se v praproti
luči kresnic;
duši iščoči
kažejo poti
kot ognji plamenic.

Joj, kdor blodi
v grehu z nogami,
zgrešeč kažipot!
Tavam — odkodi
zagori z neba mi
luč nasprot

na pot donebesno?
Draga, temno je vsekrog
in tako sam, tako sam!
Ukreši na pot mi lučico kresno —
ljubezen, ki ji goretí da Bog
in sveti pred menoj, da vem kam!

Serenada za pot

O draga, ti spiš
zadnjo noč?
Bijo vetrovi krog hiš
v čudno noč,
skozi dušo ječijo,
v moji duši vršijo:
adijo!

Dež in vihar za slovo
in noč
za pot, za pot dolgó,
temna noč.
Žalostne oči ti spijo,
v njih se solzé blestijo:
adijo!

Na srce so ti pale roké
za slovo to noč,
na to malo srce,
ki ljubi to noč.
Te moji koraki budijo?
Pod oknom tiho bežijo:
adijo!

Stražita dež in vihar,
stražarja to noč.
O, tudi jaz sem stražar:
bedim vso noč.
Želje kot plamenice gorijo
o, kje te in kdaj obsvetlijo?

Draga, adijo za pot!
V jutro zbledeva že noč
in ti zastrmiš v prazen kot:
Kje je ta zadnja noč?
Daljine iz senc se kadijo:
duše naše nemijo:
adijo, adijo!

Da bi kaj logike bilo v kaj pstra - potem se vam poročim kakva pesen

669 freš: 19/1.